

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2021 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu w sprawie z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) z siedzibą w Z. o zapłatę:

1. umarzył postępowanie co do kwoty 9.288,00 zł;
2. zasądził od Wojewódzkiego Szpitala (...) z siedzibą w Z. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.:
 - a) kwotę 4.705,41 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty,
 - b) kwotę 3.788,70 z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 marca 2021 roku do dnia zapłaty,
 - c) kwotę 171,12 zł;
 - d) kwotę 2.000,00 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
3. oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Apelacje od tego rozstrzygnięcia w zakresie oddalonej części powództwa oraz w zakresie kosztów procesu złożył powód.

Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy w postaci:

1. art. 205¹² § 2 kpc w zw. z art. 227 kpc oraz w zw. z art. 248 § 1 i 2 kpc poprzez ich niezastosowanie i niezobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentów w postaci ksiąg rachunkowych szpitala, ksiąg kancelaryjnych szpitala, rejestru zakupów VAT i nieprzeprowadzenie dowodów z tych dokumentów;
2. art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów zebranych w sprawie i niezasadne uznanie, że powódka nie wykazała faktu i daty nadania oraz doręczenia pozwanemu szpitalowi poszczególnych faktur VAT;
3. art. 102 kpc poprzez jego niesłuszne zastosowanie pomimo braku przesłanek do odstąpienia od obciążania strony pozwanej kosztami postępowania w części tj. ponad kwotę 2000 złotych z jednoczesnym naruszeniem przepisu art. 98 kpc.

Skarżący zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w zw. z art. 481 kc poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji niezasadnie na rzecz powódki od pozwanego odsetek z tytułu jego opóźnienia w zapłacie ceny za dostarczony towar poprzez niesłuszne zanegowanie zasadności dochodzenia przez powódkę odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie przewidzianych w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych od skapitalizowanych odsetek.

W związku z tym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez:

1. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki odsetek ustawowych za opóźnienie wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 19.998,89 zł za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia częściowej zapłaty tj. do dnia 15 kwietnia 2021 r.;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki różnicy pomiędzy odsetkami ustawowymi za opóźnienie wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych a odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 3788,70 złotych za okres od 16 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty;

3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 2216,78 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych za okres od dnia 16 kwietnia 2021 r. do dnia zapłaty;

4. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania w I instancji ponad zasądzona kwotę 2000 złotych.

Nadto skarżący ponownie wniósł przeprowadzenie dowodu z dokumentów zalegających w aktach sprawy w postaci potwierdzeń nadania przez powódkę do pozwanego listem poleconym poszczególnych faktur VAT, a nadto ponownie o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentów w postaci ksiąg rachunkowych szpitala, ksiąg kancelaryjnych szpitala, rejestru zakupów VAT i przeprowadzenie dowodów z tych dokumentów.

Skarżący wniósł również o ewentualne uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego. Ustalenia te Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, uznając za zbędne ponowne ich przytaczanie.

Za całkowicie chybiony należało uznać zarzut naruszenia przepisów art. 205¹² § 2 kpc w zw. z art. 227 kpc oraz w zw. z art. 248 § 1 i 2 kpc poprzez ich niezastosowanie i niezobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentów w postaci ksiąg rachunkowych szpitala, ksiąg kancelaryjnych szpitala, rejestru zakupów VAT i nieprzeprowadzenie dowodów z tych dokumentów. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Po pierwsze pozwany nie ma obowiązku dostarczać dowodów, które mogłyby pogorszyć jego sytuację procesową, a po drugie nawet gdyby przyjąć za słuszną koncepcję powoda to wniosek został sformułowany zbyt ogólnie – nie sposób bowiem wyobrazić sobie, że Sąd dokona analizy ksiąg rachunkowych, ksiąg kancelaryjnych szpitala, rejestru zakupów VAT, aby znaleźć dowody na potwierdzenie stanowiska powoda.

Dlatego Sąd Okręgowy nie uznał również za zasadny wniosek dowodowy zawarty w apelacji powoda o przeprowadzenie dowodu z dokumentów zalegających w aktach sprawy w postaci potwierdzeń nadania przez powódkę do pozwanego listem poleconym poszczególnych faktur VAT, a nadto ponownie o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentów w postaci ksiąg rachunkowych szpitala, ksiąg kancelaryjnych szpitala, rejestru zakupów VAT i przeprowadzenie dowodów z tych dokumentów.

Jeśli idzie o zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów zebranych w sprawie i niezasadne uznanie, że powódka nie wykazała faktu i daty nadania oraz doręczenia pozwanemu szpitalowi poszczególnych faktur VAT to również należy go uznać za niezasadny. Przede wszystkim ocena wiarygodności i mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie wyraża istotę sądenia w części obejmującej ustalenie faktów. Obejmuje ona rozstrzygnięcie o przeciwstawnych twierdzeniach stron na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia się ze świadkami, dokumentami i innymi środkami dowodowymi. Powinna ona odpowiadać regułom logicznego rozumowania oraz uwzględniać

zasady doświadczenia życiowego wyznaczające granice dopuszczalnych wniosków i stopnia prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. Jeżeli więc z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.). Musi się ona zatem ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Odnosząc te uwagi ogólne do rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy podzielił i przyjął za własne. Skarżący nie wykazał bowiem, że wnioskowanie Sądu I instancji wykraczało poza schematy logiki formalnej albo dokonywane było wbrew zasadom doświadczenia życiowego, czy nie uwzględniało nadto jednoznacznych związków przyczynowo-skutkowych, natomiast skuteczność procesowych zarzutów apelacji zależna była właśnie od wykazania powyższego. Takie zaś zarzuty w sprawie niniejszej nie zostały postawione.

Wbrew stanowisku strony apelującej Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że część złożonych ksiązek nadawczych nie posiadała czytelnych numerów nadawczych przypisanych do konkretnej przesyłki, a część zawierała tylko końcówkę numeru nadawczego, który nie pokrywa się z numerem przesyłki na załączonym wydruku śledzenia przesyłki, co uniemożliwiało zweryfikowanie, czy załączone wydruki dotyczą tych właśnie przesyłek, a zatem dowody te były nieprzydatne dla stwierdzenia podnoszonych okoliczności zwłaszcza jeśli chodzi o ustalenie daty od której należne są odsetki. Próba przerzucenia ciężaru dowodowego w tym zakresie na pozwanego była nieskuteczna.

Za niezasadny uznać należało również zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego w postaci art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w zw. z art. 481 kc poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji niezasadzenie na rzecz powódki od pozwanego odsetek z tytułu jego opóźnienia w zapłacie ceny za dostarczony towar poprzez niesłuszne zanegowanie zasadności dochodzenia przez powódkę odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie przewidzianych w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych od skapitalizowanych odsetek to również nie zasługuje on na uwzględnienie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu Sądu Rejonowego.

Zgodnie bowiem z treścią art. 482 § 1 k.c. dalsze odsetki ustawowe od skapitalizowanych odsetek, chociażby to były odsetki w wysokości wynikającej z ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych od dnia wytoczenia powództwa, powinny być naliczane w wysokości wynikającej z art. 482 § 1 k.c., bowiem w tym wypadku nie ma mowy o kolejnej transakcji handlowej.

Niezasadny jest również zarzut naruszenia przepisu art. 102 kpc poprzez jego niesłuszne zastosowanie pomimo braku przesłanek do odstąpienia od obciążania strony pozwanej kosztami postępowania w części tj. ponad kwotę 2000 złotych z jednoczesnym naruszeniem przepisu art. 98 kpc. W ocenie Sądu Okręgowego trudna sytuacja majątkowa szpitala, która nie jest spowodowana niegospodarnością lecz ogólną złą sytuacją służby zdrowia, jej niedoinwestowaniem, jest właśnie szczególnym przypadkiem uzasadniającym choćby częściowe odstąpienie od obciążenia szpitala kosztami postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną i na podstawie art. 98 kpc orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.